

Секція 5. Державне управління: удосконалення та розвиток

НЕОБХІДНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

*Біловол Р.І. к.е.н., доцент кафедри менеджменту і логістики
Полтавський національний технічний університет імені Юрія
Кондратюка*

Зі змінами реалій сьогодення публічне адміністрування є надзвичайно важливим інструментом забезпечення державного управління, тому його розвиток доцільно розглядати як одну з визначних умов вдосконалення функціонування всіх органів влади на рівні територіальної громади, областей, регіону, країни в цілому.

Публічне адміністрування - регламентована законами та іншими нормативно-правовими актами діяльність суб'єктів публічного адміністрування, спрямована на здійснення законів та інших нормативно-правових актів шляхом прийняття адміністративних рішень, надання встановлених законами адміністративних послуг [1].

Особливості публічного адміністрування полягають у наступному: публічне адміністрування спирається на державну владу, підкріплюється і забезпечується нею; публічне адміністрування поширюється на все суспільство і за його межами у сфері проведення державної міжнародної політики.

Саме держава шляхом законодавчої діяльності встановлює основні, загальні і типові правила поведінки людей; держава наділяє публічне адміністрування системною якістю; публічне адміністрування відрізняється від державного тим, що воно здійснюється в межах верховенства права, завдяки законодавчо врегульованому і практично діючому механізму

контролю суспільства над органами державної влади та місцевого самоврядування.

Сучасна система публічного адміністрування в Україні сформувалась з органів державної влади: Президент, Верховна Рада України, Кабінет міністрів України, центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації, органи юстиції України) та органи місцевого самоврядування (обласні, районні, міські, сільські та селищні ради), що виконують покладені державою на них функції. Функції публічного адміністрування такі: управління суспільством і в цілому; управління в сфері економіки, соціальних відносин, у галузі культури та ідеології, у адміністративно-політичній сфері, у сфері особистого життя людини.

До основних завдань публічної адміністрації доцільно віднести виконання регіональних програм розвитку, підготовка та виконання бюджетів, хоча для демократичного суспільства стає очевидним виконання завдань органами місцевого самоврядування, які представляють інтереси громад і громадян, які проживають в певних регіонах. Оскільки для ефективного розв'язання завдань місцевого значення, потрібно забезпечити єдність державної влади з одночасною самостійністю територіальних громад, що сприяло б ефективній взаємодії органів державної влади і органів місцевого самоврядування.

Реалізація делегованих повноважень обласними держадміністраціями дозволить суттєво поліпшити якість державного управління, оскільки державні завдання вирішуються з розумінням суті проблем місцевого населення і його можливостей, дозволяє уникати створення численних виконавчих органів обласних, районних і міських рад при збереженні якості їх повноважень.

Таким чином, система державного управління потребує суттєвого вдосконалення у сфері розмежування повноважень місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. Оскільки відсутній чіткий механізм розподілу державних і самоврядних функцій, а це спонукає

їх шукати кращі українські і зарубіжні практики стосовно нових форм і методів співпраці.

Список використаних джерел

1. Стратегія сталого розвитку «Україна-2020» схвалена Указом Президента України № 5/2015 від 12 січня 2015 року [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/5/2015#n10>

СТАНОВЛЕННЯ ОСВІТИ В ІЗРАЇЛІ ЯК ІДЕОЛОГІЧНИЙ ПРОЦЕС ПОБУДОВИ НАЦІЇ: УРОКИ ДЛЯ УКРАЇНИ

*Ворона Петро Васильович, д. держ. упр. доцент, професор кафедри
парламентаризму та політичного менеджменту НАДУ при
Президентові України,
депутат Полтавської обласної ради.*

Історія цієї країни становить особливий інтерес для українських дослідників історії державного будівництва. Адже створена у центрі арабського світу і невизнана своїми сусідами на протязі багатьох років, стикалась з серйозними загрозами і була змушена використовувати екстраординарні заходи для забезпечення власної безпеки, а її громадяни до цього часу живуть в умовах постійної напруги і на цьому фоні мають розвинуту економіку і громадянське суспільство з високим рівнем соціального захисту та справедливості. Досвід подолання серйозних безпекових, соціальних, етнічних, економічних викликів є повчальним і корисним для українських високопосадовців. Особливо повчальним є досвід становлення національної освітньої системи Ізраїлю, що змогла об'єднати всі суспільні освітні рухи і направити їх в русло державотворення, створити одну з найефективніших освітніх систем світу, що дає змогу кожному